

си търпѣніе-то съ новы испыты, иѣкой чело-
вѣкъ, който говореше Русски появяваше ся и го
совѣтуваше да пные кѣмъ пріателы-те си
за да испроводатъ сребро-то, кое-то и бѣхъ о-
предѣли на десетъ хиляды рублы. Окаянныи
робъ не имаше какъ да изплати толкоzi коли-
чество, и сама-та му надежда устана предста-
телство-то на Правителство-то, кое-то бѣше
искунило предъ иѣкой година единъ Чиновникъ
испадижалъ подобно въ рѣце-те на разбойници-
те. Переводчикъ-а му обѣщаваше книгѫ и сре-
дство да проводи посланіе-то; но пошо прѣ скло-
наваніе-то не ся яво вече за некон деня, по
кои-то умножихъ ся мѣки-те на Чинонаачалника.
Не му давахъ хранѣ, отзехъ му ругоекж-тѣ на ко-
ято спеше, както и едно седло Казашко, кое-то
му дотрѣбваше като Възглавница; а кога-то ся
върна посрѣдника рѣче му обвѣreno, че ако ся
отрече горостражата искано-то количество и-
ли ако ся забави плащаніе-то, Чеченцы-те сж-
аречены да го убїютъ, зада ся промѣниятъ и
отъ иждивеніе-то и отъ нетърпенія-та. Намѣ-
реніе-то на безчеловѣчно-то това обхожденіе
бѣше да принуди Чинонаачалника да пные кол-
ко-то возможно по жаловито. Най послѣ дадо-